

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр . Перник, 10 юни 2011 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на осми юни , две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и с участието представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от председателя Георгиев КНАХД №146/2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) .

Образувано е по касационна жалба на Е.Й.В. ***, против решение №222/08.04.2011 г., на Районен съд - Перник; постановено по н.а.х.д.№ 113 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №612/16.03.2010 г. на Началник сектор „ПП“ към ОД на МВР - Перник, в частта с която на жалбоподателя за нарушение и на основание чл . 174, ал . 3, предл . 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) са наложени административни наказания „ глоба“ в размер на 600 (шестотин) л в . и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 18 (осемнадесет) месеца. Със същото наказателно постановление за нарушения на чл . 6, т.1, предложение 3 от ЗДвП, чл.100, ал.1, т.2 предложение 1 от ЗДвП и чл . 100, ал.1 ал . 1 т.1 от ЗДвП са наложени административни наказания по чл . 183, ал . 3 т. 5 предложение 1 от ЗДвП - "глоба", в размер на 30 лева, на основание чл . 183, ал.1, т. 1, предложение 3 от ЗДвП -"глоба" в размер на 10 лева и на основание чл . 183, ал.1, т.1, предложение 1 от ЗДвП - "глоба" в размер на 10 лева. В тази част жалбата срещу наказателното постановление не е разгледана и съдът е постановил прекратяване на производството, тъй като наложените наказания са необжалваеми, съобразно разпоредбата на чл . 189, ал. 5 от ЗДвП (ред. към 26.06. 2007 г.) сега чл . 189, ал . 13 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила , неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание - касационни основания по чл . 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от Наказателнопроцесуалния

кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). На така посочените основания от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени процесното наказателно постановление изцяло.

Касационният жалбоподател, редовно призован не се явява. Представява се от адв. З.. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР - Перник, сектор „Пътна полиция“ не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, решението на Районен съд - Перник и в обжалваната му част е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по ,същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК намира, че жалбата е неоснователна по следните съображения:

Районен съд - Перник, на база на представените и събрани по делото доказателства е приел, че последните, преценени поотделно и в съвкупност са непротиворечиви и изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. Въз основа на тях и след техния анализ е намерил за безспорно установено, че на 05.03.2010 г. в 21:40 ч. в гр. Перник, жалбоподателят, като водач на МПС при извършвана проверка от служители на „ПП“, отказва да бъде изпробван с техническо средство дрегер, мирише на алкохол, като признава, че е пил. На водача е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и му е издаден талон за медицинско изследване, което същият е отказал да направи. По същото време и на същото място В. е допуснал нарушение на ЗДвП, като не е съобразил поведението си, като водач на МПС с пътните знаци, не е носил свидетелство за регистрация на МПС, което управлява и не е носил свидетелство за управление на МПС за съответната категория.

Вследствие на така установеното от фактическа страна пернишкият районен съд е приел от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в необходимата форма и в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основания за неговата отмяна. Относно размера на наложеното наказание районният съд е преценил същото като правилно, законосъобразно

и справедливо определено, в границите предвидени за съответното нарушение. Съдът не е допуснал разглеждане на жалбата в частта относно наложените необжалваемите административни наказания.

Настоящият съд споделя правните изводи на първата инстанция.

Твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание са неоснователни и бланкетно включени в жалбата. В преценката си дали да издаде наказателно постановление административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. Съдът обаче е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. При разглеждането на делото и постановяването на съдебното решение Районен съд, - Перник не е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН да съставляват основания за касиране първоинстанционния съдебен акт. В изпълнение на задължението си за дирене на обективната истина, съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от НПК, съдът е изслушал в хода на съдебното следствие показанията на актосъставителя Николай Валентинов Николов, събрал е и необходимите писмени доказателства и като ги е преценил съвкупно с останалите представени по делото данни ги е сметнал за достатъчни, за да се произнесе. Вследствие това, констатираното нарушение е прието за безспорно установено и доказано относно неговото авторство, вината и самоличността на нарушителя, а актовете в които това е обективизирано - за съставени от компетентни органи, в кръга на правомощията им и при спазване на законовите разпоредби. В този смисъл твърдяното в жалбата прилагане от съда на нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП в противоречие с Постановление №10/28.09.1973 г. на Пленума на ВС не беше констатирано.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, свързани с наличие на пороци на НП, относно описанието на вмененото с него нарушение и обстоятелствата по извършването му. Фактическата обстановка е непротиворечиво и ясно описана, така че нарушителят да разбере какво нарушение му се вменява с оглед реализиране правото му на защита.

Относно размера на наложеното наказание настоящият съд смята същото за правилно и справедливо определено при спазване правилото на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН и в съответствие с целите на административното наказване по чл. 12 от с.з.

По отношение прекратителния диспозитив на обжалваното съдебно решение, настоящата съдебна инстанция намира, че съдът правилно е прекратил производството по жалбата, в частта по

отношение на наложените необжалваеми административни наказания. Това е така, защото:

Изключването от законодателя, с изрична разпоредба на закона, на съдебния контрол върху наложените по ЗДвП санкции в размер под 50 лева, означава че е изключена изобщо възможността за съда да се произнася както по законосъобразността на НП, така и по спазването в частност на процесуалните правила по издаването му. В настоящия случай жалбата срещу НП, в частта му, с която са наложени санкции в размер до 50 лв. е процесуално недопустима по силата на разпоредбата на чл. 189 ал. 5 от ЗДвП (ред. към 26.06. 2007 г.) сега чл. 189, ал. 13 от ЗДвП и за съда е налице забрана за разглеждането ѝ, още по-малко за произнасяне по съществото на спора. По българското законодателство не е изключена възможността за въвеждане на необжалваемост на определени в закон актове. Такава възможност е допустима и съгласно Хартата за правата на човека. В чл. 52 Хартата го допуска, когато ограничението е въз основа на закон. Изцяло в правомощията на националния законодател е определянето на административнонаказателната политика, т.е. налагането на административни наказания, като част от правораздавателната дейност на държавата, при констатирано нарушение на установения ред на държавно управление. Затова и изцяло в правомощията на законодателя е изключването на съдебния контрол в изрично уредени случаи, какъвто е настоящият. Всяка суверенна държава разполага с определена свобода за постигане на целите заложи в основния, и в останалите ѝ закони, като това не изключва определени ограничения.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на решението на Районен съд – Перник, пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна или изменение, не се установиха.

Тъй като и настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения. Административен съд – Перник,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №222/08.04.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д.№ 113 по описа на съда за 2011 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: /п/